

ยื่นหยัดเพื่อ ความจริง

บทที่ 4 สำหรับ วันที่ 27 เมษายน ค.ศ. 2024

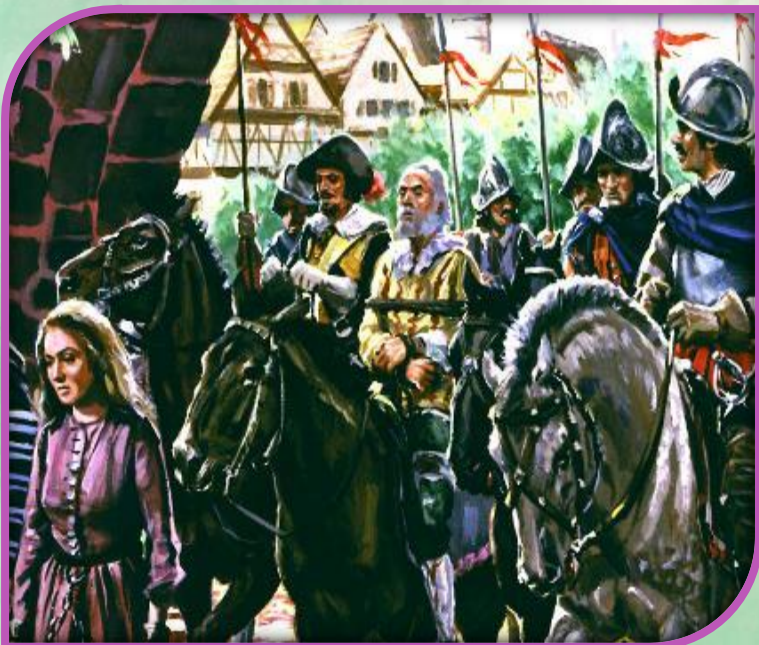
“โมเสสยกงูขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์
จะต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจพระองค์
จะได้ชีวิตนิรันดร์”

(ยอห์น 3:14,15, THSV11)

พระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ถูกประกาศในช่วงเวลาที่ซาตานใช้อำนาจทางการเมืองและศาสนาเพื่อกดขี่ข่มเหงและทำลายบรรดาผู้ที่ยืนหยัดเพื่อความจริง

อำนาจนี้ “ได้ทำลายความจริง” (ดาเนียล 8:12) ในช่วงเวลานั้น “คนฉลาดบางคนจะล้มลงเพื่อพวกเขาจะถูกถลุงและชำระให้หมดจด จนกว่าจะถึงวาระสุดท้าย เพราะวาระก็จะมาตามเวลากำหนด” (ดาเนียล 11:35)

ระหว่างช่วงเวลานี้ คือในช่วงยุคมืด ความจริงได้ถูกตั้งคำถาม แต่มีหลายคนที่ได้ออกมาเพื่อปกป้องความจริง และยอมที่จะมอบชีวิตของเขาเพื่อการต่อสู้

ความจริงที่ถูกตั้งคำถาม:

ช่วงเวลาแห่งการถูกกดขี่ข่มเหง

ความเชื่อสัตย์ในการต่อสู้

การปกป้องความจริง:

การแบ่งปันพระคัมภีร์: ชาวอลเดนซี

ดาวแห่งการปฏิรูป: จอห์น ไวลลิฟ

การเสริมสร้างด้วยความเชื่อ: จอห์น ฮัส และคนอื่นๆ

ความจริงที่ถูกต้อง
ตั้งคำถาม

ช่วงเวลาแห่งการถูกกดขี่ข่มเหง

“ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุดและจะข่มเหงบรรดาผู้บริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุดนั้นและจะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่านตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” (ดาเนียล 7:25, THSV11)

ช่วงเวลาแห่งการถูกกดขี่ข่มเหงถูกประกาศในวิธีที่แตกต่างกัน

“หนึ่งวาระ สองวาระ และครึ่งวาระ”
(ดาเนียล 7:25; 12:7; วิวรรณ์ 12:14)

1,260 วัน (วิวรรณ์ 11:3; 12:6)

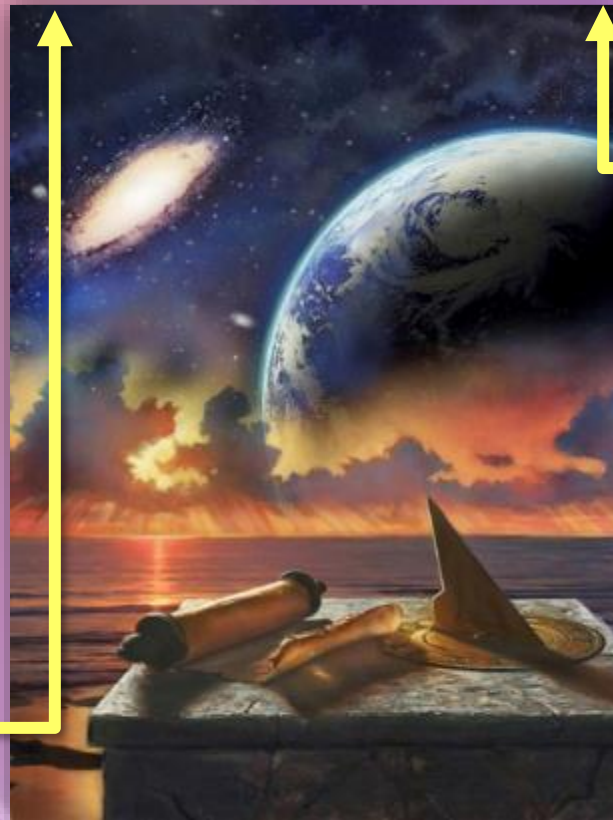
42 เดือน (วิวรรณ์ 11:2; 13:5)

คำว่า “วาระ” มีความหมายเดียวกันกับ “ปี”
ส่วนคำว่า “หลาย ๆ วาระ” ถูกใช้ในพระธรรมดาเนียล หมายถึง “สองวาระ”

$$1 \text{ ปี} + 2 \text{ ปี} + \frac{1}{2} \text{ ปี} = 3 \frac{1}{2} \text{ ปี}$$

$$12 \text{ เดือน} + 24 \text{ เดือน} + 6 \text{ เดือน} = 42 \text{ เดือน}$$

$$42 \text{ เดือน} \times 30 \text{ วัน} = 1,260 \text{ วัน}$$

ทั้งในสมัยโบราณกาลและปัจจุบัน ระยะเวลาทั่วไปของหนึ่งเดือน คือ 30 วัน

$$42 \text{ เดือน} \times 30 \text{ วัน} = 1,260 \text{ วัน}$$

ทุกการเปิดเผยได้แสดงถึงช่วงเวลาเดียวกัน นั่นคือ 1,260 วัน

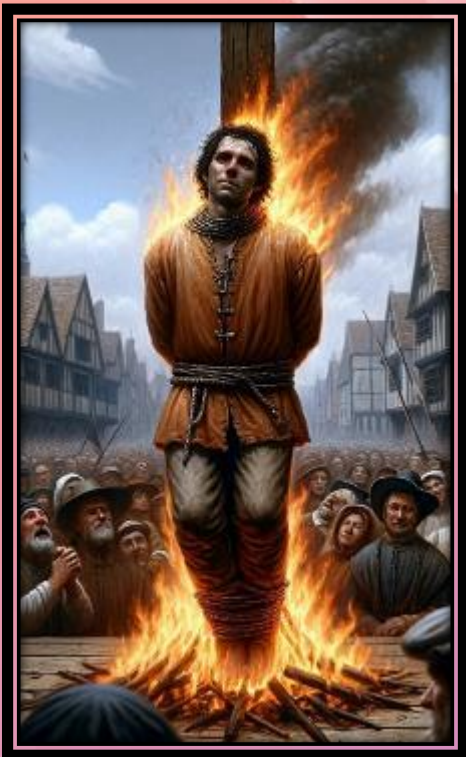
ภายใต้หลักการของ “วันเท่ากับปี” (เอเสเคียล 4:6; นาฮูม 14:34), ช่วงเวลาของการถูกกดขี่ข่มเหงนี้มีประวัติศาสตร์ยาวนาน 1,260 ปี

ช่วงเวลาแห่งการถูกกดขี่ข่มเหง

“ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุดและจะข่มเหงบรรดาผู้บริสุทธิขององค์ผู้สูงสุดนั้นและจะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่านตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” (ดาเนียล 7:25, THSV11)

การข่มเหง 1,260 ปีที่ประกาศโดยดาเนียลและวิวรณ์ครอบคลุมช่วงประวัติศาสตร์ใดบ้าง?

เมื่อทั้งสิบอาณาจักรทางการเมืองได้ก่อตั้งขึ้นที่กรุงโรม (เผ่าต่าง ๆ ที่ได้บูรกรจักรวรรดิ) อีกอาณาจักรหนึ่งจะปรากฏขึ้นและมีอำนาจเหนือสามอาณาจักรในท่ามกลางสิบอาณาจักร

ตามที่ได้พยากรณ์ไว้ พระเจ้าทรงจัดเตรียมสถานที่หนึ่งไว้เพื่อช่วยเหลือคริสตจักรที่สัตย์ซื่อ: ถิ่นทูลกันดาร ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีคนอยู่อย่างอาศัยอย่างเบาบาง (วิวรณ์ 12:6, 14)

ช่วงเวลาแห่งความยากลำบากและการถูกกดขี่ข่มเหง ผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อได้ลุกขึ้นเพื่อปกป้องความจริง ได้เข้าลี้ภัยอยู่ในความรักและการดูแลของพระเจ้า (สดุดี 46:1-3)

ด้วยความโศกเศร้า หลายคนต้องสละเลือดของเขาเพื่อแลกกับความจงรักภักดี

คริสตจักรโรมันได้รับอำนาจทางการเมืองเมื่อชนเผ่าสามเผ่าที่นับถือลัทธิเอเรียนพ่ายแพ้ ได้แก่ เฮรูลิ แวนดัล และออสโตรกอท

ปี 538

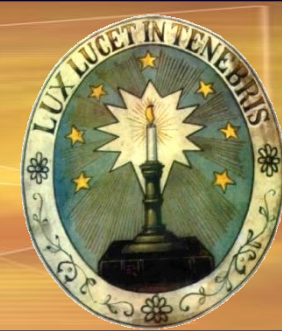

นายพลเบอร์เทียร์ชาวฝรั่งเศส ภายใต้คำสั่งของนโปเลียน ได้เข้ามาจับสันตะปาปา ซึ่งเป็นการยุติอำนาจสูงสุดของคริสตจักรโรมัน

ปี 1798

ความเชื่อสัตย์ในช่วงเวลาการถูกกดขี่ข่มเหง

“ท่านที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเขียนถึงท่านเรื่องความรอดที่เรามีส่วนร่วม แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า จำเป็นจะต้องเขียน
วิงวอนท่านให้ต่อสู้เพื่อหลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป” (ยูดาห์ 1:3, THSV11)

เมื่อคริสตจักรโรมันได้รับอำนาจทางการเมือง เธอก็เริ่มใช้อำนาจเพื่อสั่งให้ทุกคนทำตามคำสั่งสอนต่าง ๆ
ตามหลักการทางศาสนา ซึ่งคำสั่งสอนมากมายได้ถูกบิดเบือนไปแล้ว

นอกจากนี้ได้มีการเติบโตขึ้นของการคอร์ปชั่นท่ามกลางผู้นำทางศาสนาอีกด้วย เพื่อป้องกันไม่ให้
มวลชนก่อการกบฏต่อต้านอำนาจของพวกเขา เขาจึงเอาสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดไปจากพวกเขา นั่นก็คือ
พระคำของพระเจ้า

แต่เขาไม่สามารถทำลายให้หมดสิ้นได้ ผู้สัตย์ซื่อได้รับคำแนะนำจากคำ
สอนในพระคัมภีร์และทำตามคำแนะนำของยูดาห์ ได้ลุกขึ้นต่อสู้อย่างกล้า
หาญเพื่อปกป้องความเชื่อของพวกเขา (ยูดาห์ 1:3)

ด้วยการเสริมกำลังจากฤทธิ์อำนาจแห่งพระคำของพระเจ้า พวกเขาจึง
เผยแพร่คำสอนอย่างไม่เกรงกลัว ได้รับการเสริมกำลังด้วยพระสัญญาต่าง
ๆ เช่นในพระธรรมวิวรณ์ 2:10 พวกเขาได้สัตย์ซื่อจนถึงความตาย โดยรู้ว่า
พวกเขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต

การปกป้อง

ความจริง

การแบ่งปันพระคัมภีร์: ชาววอลเดนซิล

“เปโตรกับอัครทูตคนอื่นๆ ตอบว่า “เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์”” (กิจการ 5:29, THSV11)

ปีเตอร์ วอลโด (1140-1218) นักธุรกิจชาวฝรั่งเศสที่ร่ำรวยคนหนึ่งได้ละทิ้งความมั่งคั่งของเขาเพื่อประกาศเกี่ยวกับพระคริสต์ เขาได้ก่อตั้ง กลุ่มการเคลื่อนไหวที่เรียกว่า “ผู้ยากจนแห่งไลออน” ที่รู้จักกันในชื่อ “วอลเดนซิล” พระสันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ที่สามได้ยอมรับคำปฏิญาณแห่งความยากจนของเขา

ไม่นานหลังจากนั้น ฟรานซิสแห่งอัสซีซี (1181-1226) ผู้ที่ได้ยึดคำปฏิญาณแห่งความจนนี้เหมือนกัน ได้รับการอนุมัติโดย พระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่สาม ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่มการเคลื่อนไหวชาวฟรานซิสโก

หลังจากนั้น พระสันตะปาปาอุยเชียสที่สามได้ประณามผู้ที่ติดตาม ปีเตอร์ วอลโดว่าเป็นคนนอกกริต อย่างไรก็ตาม ชาวฟรานซิสโกได้กลายเป็นเสาหลักแห่งคริสตจักรโรมันในขณะที่ชาววอลเดนซิลถูกกดขี่ข่มเหงจนเกือบสูญพันธุ์ ทำไม?

เพื่อความสัตย์ซื่อของเขา คนกลุ่มแรกได้สัตย์ซื่อต่อพระสันตะปาปา ขณะที่กลุ่มที่มาภายหลังได้สัตย์ซื่อต่อคำสอนในพระคัมภีร์

การแบ่งปันพระคัมภีร์: ชาวอลเดนซิส

ลักษณะเด่นของชาวอลเดนซิสคืออะไร?

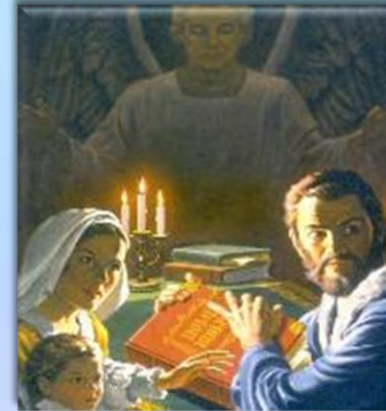
พวกเขาเป็นกลุ่มแรกที่มีพระคัมภีร์เป็นภาษาของตนเอง (ก่อนหน้านั้น พระคัมภีร์มีเฉพาะภาษาละติน กรีก หรือฮีบรูเท่านั้น)

เนื่องจากพระคัมภีร์เป็นหนังสือต้องห้าม พวกเขาจึงได้ทำการคัดลอกไว้ในถ้ำต่างๆ หลบซ่อนจากพวกปาปิสต์ผู้ที่ปิดกั้นพวกเขา

พวกเขามักจะพกพระคัมภีร์บางส่วนไว้ที่ตัวเขาเสมอ ณ ช่วงเวลาที่มีโอกาสพวกเขาจะแบ่งปันให้คนอื่นๆ เพื่อมอบความหวังและคำหนุนใจในพระเจ้าให้แก่พวกเขา

พวกเขาได้รักษาความจริงแห่งพระคัมภีร์ที่พวกเขาเข้ามาเป็นเวลาหลายศตวรรษ พวกเขาเป็นที่รู้จักเพราะความสัตย์ซื่อและความจงรักภักดีของพวกเขา

หมู่บ้านทั้งหมดทั้งในทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศสและทางตอนเหนือของประเทศอิตาลี ที่เรียกกันว่า พีดมอนต์ กลับใจ

หมู่บ้านส่วนใหญ่เหล่านี้ได้ถูกรื้อถอนด้วยอำนาจเปปาสีและผู้อยู่อาศัยของเขาถูกสังหารหมู่

แสงแห่งการปฏิรูป: จอห์น ไวกลิฟ

“แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณซึ่งฉายสุกไสยง ๆ ขึ้นจนสว่างเต็มที่” (สุภาษิต 4:18, THSV11)

จอห์น ไวกลิฟ (1324-1384) ได้อุทิศชีวิตของเขากับการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษ อะไรคือแรงบันดาลใจของเขา? มีอยู่สองเหตุผล นั่นคือ พระคริสต์ได้เปลี่ยนแปลงเขาผ่านทางพระวอนะคำ และเขาต้องการที่จะแบ่งปันความรักของพระคริสต์ให้กับผู้อื่น

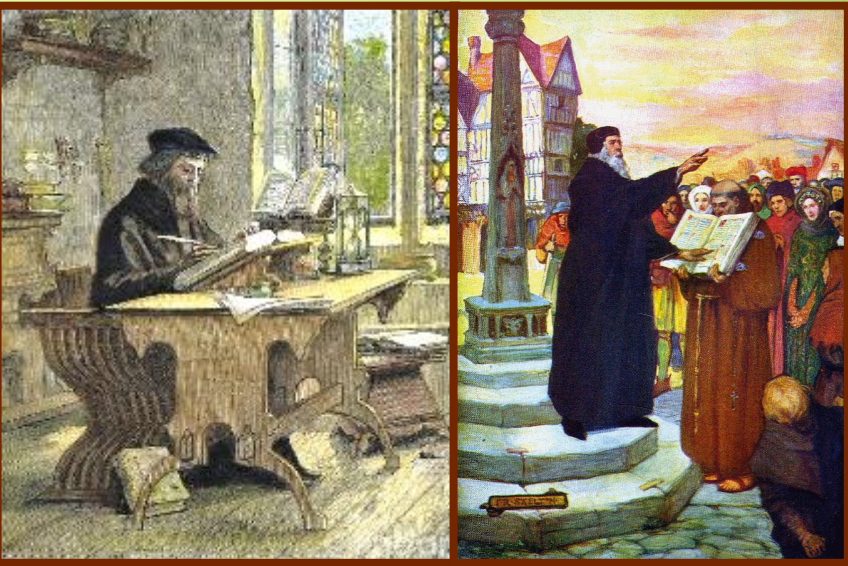
เขา ผู้ที่ตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์ และเปิดจิตใจของเขาต่ออิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะได้รับการเปลี่ยนแปลง (ฮีบรู 4:12)

แน่นอน สิ่งนี้ทำให้เขามีความขัดแย้งต่อเจ้าหน้าที่ในคริสตจักร ด้วยการติดต่อของเขาไปยังเจ้าหน้าที่ระดับสูงในประเทศอังกฤษ จึงทำให้จอห์นได้รอดพ้นจากการตายด้วยมือของคริสตจักร

ในปี ค.ศ. 1428 ร่างของนักปฏิรูปถูกเผาและขี้เถ้าของเขาได้ถูกโยนลงไปในแม่น้ำ ขี้เถ้าที่กระจัดกระจายของเขาได้กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งมรดกของเขา

แสงสว่างอันเล็กน้อยแห่งความจริงของจอห์น ไวกลิฟได้จุดไปถึง ประเทศโบฮีเมีย ซึ่งเป็นที่ที่ จอห์น ฮัสได้สานต่อมรดกของเขา ด้วยวิธีนี้ความจริงจึงดำเนินมาจนถึงรุ่งเช้าของการปฏิรูป การปฏิรูปเริ่มสว่างขึ้น

การเสริมสร้างด้วยความเชื่อ: จอห์น ฮัส และคนอื่นๆ

“คนที่มีพระบุตรก็มีชีวิต คนที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต” (1 ยอห์น 5:12, THSV11)

หลังจากที่จอห์น ไวลลิฟและนักปฏิรูปคนอื่น ๆ ได้ลุกขึ้น:

อะไรทำให้พวกเขามีความกล้าที่จะก่อการปฏิรูปของเขาและเผชิญกับปัญหาต่างๆ และความตาย?

จอห์น ฮัส
(1370-1415)

เจโรม
(1360-1416)

ทิลเดด
(1494-1536)

อีวัจ ลาทิเมีย
(1490-1555)

- พวกเขาเชื่อในพระสัญญาต่างๆ ของพระคริสต์
- พระกำลังของพระคริสต์เพียงพอสำหรับพวกเขาที่จะเอาชนะการทดลองต่างๆ ได้
- พวกเขาพบความชื่นชมยินดีในการเข้าร่วมกับการทุกข์ทรมานของพระคริสต์
- ความสัตย์ซื่อของพระเยซูเป็นคำพยานที่ทรงพลังให้แก่โลก
- พวกเขาได้มองข้ามปัจจุบันและมองไปยังอนาคตอันรุ่งโรจน์
- พวกเขาทราบว่าความตายคือศัตรูที่พ่ายแพ้
- พวกเขายึดมั่นในพระสัญญาแห่งพระคำของพระเจ้า

จอห์น ฮัส ถูกขังอยู่ในคุกและท้ายที่สุดถูกเผาที่เสาเข็ม เขาได้เขียนข้อความตอนที่อยู่ในคุกว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงเมตตาข้าพเจ้ามากเพียงใด และพระองค์ทรงคำจุนข้าพเจ้าอย่างน่าชื่นชมเพียงใด” ตามที่พระสัญญาของพระเจ้าได้ทรงคำจุนประชากรของพระองค์ในอดีต พระสัญญาเหล่านั้นก็ยังทรงคำจุนเราในวันนี้

“ในวันแห่งความชั่วร้ายนั้น ทุกคนที่จะรับใช้พระเจ้าตามคำบัญชาของจิตสำนึกโดยปราศจากความกลัว จำเป็นที่จะต้องมีความกล้าหาญ ความหนักแน่นและความรู้เรื่องพระเจ้าและพระคำของพระองค์ เพราะบรรดาผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะถูกกดขี่ข่มเหง เจตนาของพวกเขาจะถูกขัดขวาง ความพยายามที่ดีที่สุดของพวกเขาจะถูกเข้าใจผิด และชื่อของพวกเขาถูกขับออกจากสังคมในฐานะคนชั่ว ซาตานใช้อำนาจแห่งการล่อลวงของตนทำงานเพื่อชักจูงจิตใจและบิดเบือนความเข้าใจ [...] ยิ่งประชากรของพระเจ้ามีความเชื่อที่เข้มแข็งและบริสุทธิ์เพียงใด และยิ่งพวกเขามีปณิธานที่จะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างหนักแน่นมากเท่าใด ซาตานก็จะยิ่งพยายามอย่างดุเดือดมากขึ้นเพื่อปลุกเร้าความโกรธแค้นของผู้ที่เหยียบย่ำกฏของพระเจ้าในขณะที่อ้างตนว่าเป็นคนชอบธรรม จำเป็นต้องอาศัยความไว้วางใจอย่างแน่วแน่ที่สุด และเป้าหมายที่กล้าหาญที่สุด เพื่อที่จะยึดมั่นในความเชื่อที่ได้ส่งต่อมายังวิสุทธิชนทั้งหลาย”